

Dosarul nr. 2ra-254/22

2-21036252-01-2ra-25022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. M. Anton, O. Cojocaru, I. Secrieru)

DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Galina Stratulat

examinând recursul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Guleaico împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Marsalin-Com” cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit, încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 10 martie 2021, Olga Guleaico a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Marsalin-Com” cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit, încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Guleaico Olga a indicat că, la data de 01 februarie 2008 a fost angajată la SRL „Marsalin-Com” în calitate de vânzător - consultant în magazinele „Fourchette” din bd. Moscovei 19, mun. Chișinău și „Linella” din str. Onisifor Ghibu, mun. Chișinău, însă fără întocmirea unui contract de muncă în scris.

La data de 01 ianuarie 2009 a întocmit cu SRL „Marsalin-Com” un contract de muncă în scris.

A relevat că, a lucrat în calitate de vânzător timp de 10 ani, 6 luni și 22 de zile. În toată perioada de activitate în cadrul SRL „Marsalin-Com” nu i s-a acordat niciodată concediu de odihnă anual plătit.

La 23 august 2018 a desfăcut cu SRL „Marsalin-Com” contractul de muncă din propria inițiativă, iar la momentul desfacerii contractului de muncă a primit

următoarele plăți, salariul pentru luna august 2018 în sumă de 1 815,40 lei, compensația pentru un concediu nefolosit de 28 de zile în sumă de 2 079,82 lei.

Astfel, deoarece reclamanta nu era de acord cu mărimea sumelor primite la 28 martie 2019 s-a adresat cu o plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii, care a constatat încălcarea de către SRL „Marsalin-Com” a drepturilor și legislației muncii, despre acest fapt a fost informată prin scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. G-356/19 din 26.04.2019.

Astfel, în urma controlului efectuat de Inspectoratul de Stat al Muncii, SRL „Marsalin-Com” a recalculat sumele legale de întrerupere a relațiilor cu reclamanta și a achitat suplimentar acesteia la 17 mai 2019, următoarele sume, compensația pentru concediul nefolosit pe încă doi ani de muncă în sumă de 661,68 de lei și 5 259,35 de lei, compensație pentru munca prestată în zilele de sărbătoare în sumă de 1 314,82 de lei.

A menționat că, deoarece nici în acest caz SRL „Marsalin-Com” nu a achitat integral sumele prevăzute de lege în legătură cu desfacerea contractului de muncă, la data de 23 august 2019 s-a adresat la Judecătoria Chișinău sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea de la SRL „Marsalin-Com” în beneficiul său a următoarelor sume, salariul pentru zilele de sărbătoare lucrate în sumă de 10 867,10 lei, compensație de 0,3% din salariul pentru zilele de sărbătoare lucrate neachitat în termen, inflația 231,89 de lei, prejudiciu moral 10 000 de lei, cheltuieli de asistență juridică 7 000 de lei și servicii de traducere 1 900 de lei.

La data de 05 decembrie 2019 Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a respins cererea ca neîntemeiată, stabilind că SRL „Marsalin-Com” a compensat concediul de odihnă anual pentru ultimul an de activitate care a constituit suma de 2 079,82 de lei, ulterior după ce au remediat eroarea admisă au efectuat recalcularea compensației pentru concediu nefolosit suplimentar pentru 2 ani de activitate, iar cumulativ pentru ultimii 3 ani, în cererea de chemare în judecată s-a pus în discuție compensația pentru concediul nefolosit pentru ultimii 3 ani.

La data de 23 iunie 2020 Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel și a menținut hotărârea primei instanțe, în p. 47 al Decizie Curtea de Apel a indicat că s-a calculat și achitat compensație pentru concediul nefolosit pentru ultimii 3 ani.

La data de 18 noiembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul depus ca inadmisibil.

Astfel, în cadrul litigiului menționat chestiunea plății compensației pentru concediile nefolosite s-a examinat doar referitor la concediile nefolosite pentru ultimii 3 ani până la desfacerea contractului de muncă, adică pentru perioadele dintre, 23.08.2017 și 22.08.2018 - 28 zile de concediu, 23.08.2016 și 22.08.2017 - 28 zile de concediu, 23.08.2015 și 22.08.2016 - 28 zile de concediu.

A menționat că, nu au constituit obiectul litigiului menționat mai sus și nu au fost achitate de SRL „Marsalin-Com” compensațiile pentru concediile nefolosite pentru următoarele perioade: 01.02.2008 și 22.08.2008 - 16 zile de concediu; 23.08.2008 și 22.08.2009 - 28 zile de concediu; 23.08.2009 și 22.08.2010 - 28 zile de concediu; 23.08.2010 și 22.08.2011 - 28 zile de concediu; 23.08.2011 și 22.08.2012 - 28 zile de concediu; 23.08.2012 și 22.08.2013 - 28 zile de concediu; 23.08.2013 și 22.08.2014 - 28 zile de concediu; 23.08.2014 și 22.08.2015 - 28 zile de concediu, iar în total numărul zilelor de concediu de odihnă anual nefolosit, în

perioada de lucru de la 01.02.2008 și până la 22.08.2015, pentru care nu s-a achitat compensație constituie 212 zile.

Astfel, mărimea compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada 01.02.2008 - 22.08.2015, constituie suma de 25 499,36 lei.

A afirmat că, compensația pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada dintre 01 februarie 2008 și 22 august 2015 urma să-i fie achitată la data desfacerii contractului de muncă, adică la data de 23 august 2018, suma penalității de 0,3 la sută calculată conform prevederilor art. 330 Codul muncii constituie, suma de 70 011,19 lei.

La data de 16 ianuarie 2021 a expediat în adresa SRL „Marsalin-Com” o cerere prin care a solicitat achitarea benevolă a sumelor compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, penalității și prejudiciului moral, dar s-a întors ca nereclamată.

A menționat reclamanta că, a lucrat o perioadă foarte îndelungată de timp fără concediu de odihnă anual, ceea ce a fost foarte epuizant și dificil pentru ea, a fost nevoită să accepte condițiile de muncă dictate de administrația pârâtului, deoarece trebuia să-și întrețină familia, iar ea nu avea o altă sursă de venit, deoarece este divorțată, iar suma de 25 499,36 lei care constituie compensația pentru concediile de odihnă anuale nefolosite este o sumă considerabilă pentru ea.

A solicitat reclamanta încasarea de la SRL „Marsalin-Com a sumei de 25 499,36 lei cu titlu de compensație pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, în perioada 01 februarie 2008 - 22 august 2015, suma de 70 011,19 lei - 0,3 la sută pentru neachitarea în termen a compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, pentru perioada 24 august 2018-26 februarie 2021, 0,3 la sută pentru neachitarea în termen a compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, pentru perioada de la 27 februarie 2021 până la pronunțarea hotărârii în instanța de fond, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată depusă de Olga Guleaico împotriva SRL „Marsalin-Com” cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit, încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind tardivă.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la data de 06 iulie 2021, Olga Guleaico a declarat apel împotriva hotărârii din 05 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Olga Guleaico. S-a casat hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care: s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Guleaico împotriva SRL „Marsalin-Com” cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit, încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul SRL „Marsalin-Com” în beneficiul Olgăi Guleaico suma de 25 499,36 de lei, compensația bănească pentru concediul nefolosit pentru perioada 01 februarie 2008 – 22 august 2015 (212 zile calendaristice) suma de 70 011,19 lei, penalitatea pentru neachitarea compensației (conform art. 330 alin. 2 Codul Muncii pentru perioada 24 august 2018-26 februarie 2021).

La 01 februarie 2022, reprezentantul SRL „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 25 februarie 2022, în adresa Olgăi Guleaico a fost expediată copia cererii de recurs depuse de reprezentantul SRL „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d.161), fiind recepționată de Olga Guleaico la 02 martie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d.163).

La 24 martie 2022, Olga Guleaico a depus referință la recursul declarat de reprezentantul SRL „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan, și a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 03 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d.145).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 01 februarie 2022 în termenul legal.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 04 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de reprezentantul SRL „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan și va menține decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din perspectiva prevederilor art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În virtutea alineatului doi al aceluiași articol, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pornind de la faptul că în sistemul legislației noastre procesuale, instanța de judecată este obligată să soluționeze procesul limitându-se la obiectul acestui în sensul formulat prin acțiune și, după caz, concretizat de către partea reclamantă, subsecvent, instanța de recurs se află în situația de a verifica dacă la caz a fost îndeplinită condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului, a examinat toate pretențiile și argumentele înaintate (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

Inițial, Colegiul reține că pentru a verifica legalitatea deciziei contestate, fără a administra noi dovezi, va recurge la recapitularea esenței litigiului dedus judecății.

Instanțele ierarhic inferioare, conform materialelor cauzei, au constatat că, la 01 februarie 2008, Guleaico Olga a fost angajată la SRL „Marsalin-Com” în calitate de vânzător-consultant în magazinele „Fourchette” din bd. Moscovei 19, mun. Chișinău și „Linella” din str. Onisifor Ghibu, mun. Chișinău, fără întocmirea unui contract de muncă în scris, iar la data de 01 ianuarie 2009 a întocmit cu SRL „Marsalin-Com” un contract de muncă în scris.

Reclamanta/intimata a invocat că, a lucrat în calitate de vânzătoare timp de 10 ani 6 luni și 22 de zile la SRL „Marsalin-Com” în calitate de vânzător-consultant.

În acest sens, a comunicat că pentru toată perioada de activitate în cadrul SRL „Marsalin-Com” nu i-a fost niciodată acordat concediu de odihnă anual plătit.

La data 23 august 2018 a desfăcut cu SRL „Marsalin-Com” din propria inițiativă contractul de muncă, iar în urma încetării contractului de muncă a primit următoarele plăți: salariul pentru luna august 2018 în sumă de 1 815,40 de lei și compensația pentru un concediu nefolosit de 28 de zile în sumă de 2 079,82 lei.

La 28 martie 2019 a depus o plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii, invocând nerespectarea legislației muncii de către administrația SRL „Marsalin-Com”.

Prin răspunsul nr. G-356/19 din 26 aprilie 2019 Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat încălcarea de către SRL „Marsalin-Com” a drepturilor și legislației muncii.

Ulterior, după controlul efectuat de Inspectoratul de Stat al Muncii, SRL „Marsalin-Com” a recalculat sumele ce urmau a-i fi achitate în urma încetării raporturilor de muncă și a achitat suplimentar la 17 mai 2019 următoarele sume, compensația pentru concediul nefolosit pentru încă doi ani de muncă în sumă de

661,68 de lei și 5 259, 35 de lei, compensație pentru munca prestată în zilele de sărbătoare în sumă de 1 314,82 de lei.

La 23 august 2019 Guleaico Olga a depus o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea de la SRL „Marsalin-Com” în beneficiul său a următoarelor sume, salariul pentru zilele de sărbătoare lucrate în sumă de 10 867,10 lei, compensație de 0,3% din salariul pentru zilele de sărbătoare lucrate, neachitat în termen, inflația 231,89 de lei, prejudiciu moral 10 000 de lei, cheltuieli de asistență juridică 7 000 de lei și servicii de traducere 1 900 de lei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecând cauza în fond, prin hotărârea din 05 decembrie 2019 a respins cererea ca neîntemeiată, stabilind că SRL „Marsalin-Com” a compensat concediul de odihnă anual pentru ultimul an de activitate care a constituit suma de 2 079,82 lei, ulterior după ce au remediat eroarea admisă au efectuat recalcularea compensației pentru concediu nefolosit suplimentar pentru 2 ani de activitate, iar cumulativ pentru ultimii 3 ani, în cererea de chemare în judecată s-a pus în discuție compensația pentru concediul nefolosit pentru ultimii 3 ani.

Prin decizia din 23 iunie 2020, Curtea de Apel Chișinău, a respins cererea de apel și a menținut hotărârea primei instanțe, concluzionând că s-a calculat și achitat compensație pentru concediul nefolosit pentru ultimii 3 ani.

Prin încheierea din 18 noiembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul ca inadmisibil.

Aici urmează a fi precizat că, în cadrul litigiului examinat anterior, chestiunea plății compensației pentru concediile nefolosite s-a examinat doar referitor la concediile nefolosite pentru ultimii 3 ani până la desfacerea contractului de muncă, pentru perioadele 23 august 2017 și 22 august 2018 - 28 de zile de concediu, 23 august 2016 și 22 august 2017- 28 de zile de concediu, 23 august 2015 și 22 august 2016 - 28 de zile de concediu.

Prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva SRL „Marsalin-Com”, Olga Guleaico a solicitat încasarea sumei de 25 499,36 de lei în calitate de compensația pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada 01 februarie 2008 - 22 august 2015 și penalitățile pentru neachitarea compensației în termen.

Prima instanță judecând cauza în fond, prin hotărârea din 05 iulie 2021 a, respins acțiunea ca fiind tardivă.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la data de 06 iulie 2021, Olga Guleaico a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate cu apel, prin decizia din 25 noiembrie 2021, a admis cererea de apel depusă de Olga Guleaico, a casat hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și a emis o nouă hotărâre prin care a admis integral cererea de chemare în judecată, și a încasat de la SRL „Marsalin-Com” în beneficiul Olgaei Guleaico suma de 25 499,36 de lei cu titlu de compensație bănească pentru concediul nefolosit pentru perioada 01 februarie 2008 – 22 august 2015 (212 zile calendaristice) și suma de 70 011,19 lei, penalitatea pentru neachitarea compensației (conform art. 330 alin. 2 Codul Muncii pentru perioada 24 august 2018-26 februarie 2021).

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, potrivit art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 ani de la data apariției dreptului

respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Potrivit art. 119 alin. (1) Codul muncii, în caz de suspendare (art. 76 lit. e) și m), art. 77 lit. d) și e) și art. 78 alin.(1) lit. a) și d) sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, apelanta/reclamantă pretinde încasarea compensației pentru concediile nefolosite. Contractul individual de muncă cu Guleaico Olga a fost desfăcut la 23 august 2018, data de la care a început să curgă termenul de 3 ani pentru revendicarea drepturilor salariale încălcate, iar acțiunea a fost depusă la 10 martie 2021, adică în interiorul termenului de prescripție de 3 ani.

Cu referire la prevederile art.112 alin (1), art. 113 alin. (1), art. 119 alin. (1) Codul muncii, instanța de apel a concluzionat că, consideră întemeiată pretenția cu privire la încasarea sumei de 25 499,36 de lei în calitate de compensație pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada dintre 01 februarie 2008 – 22 august 2015. Or, intimatul nu a făcut dovada acordării concediilor anuale de odihnă pentru perioada indicată supra, în care apelanta Guleaico Olga a activat în temeiul contractului individual de muncă, beneficiind de toate drepturile depline prevăzute de Codul muncii.

Subsidiar, instanța de apel a relevat că, deși reprezentantul SRL „Marsalin Com” a pretins că în realitate Guleaico Olga a beneficiat de concedii anuale de odihnă, în perioadele indicate în cererea de chemare în judecată, însă SRL „Marsalin Com” nu a întocmit actele necesare despre concediu, respectiv contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fără a prezenta probe ce ar confirma că obiecțiile sale corespund realității.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat și va menține decizia instanței de apel, din motivele ce succed.

În temeiul art. 118 alin.(3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În contextul prevederilor art. 238 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

În sensul art. 373 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0, 3 la sută din suma neplătită în termen.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind relevante alegațiile instanței de apel precum că, demonstrarea faptului că apelanta a beneficiat de concedii de odihnă anuale urmau a fi justificate prin probe concludente, cum ar fi: graficul concediilor; cererea scrisă de Guleaico Olga despre acordarea concediului cu viza angajatorului; ordinele despre acordarea concediilor; Registrul de ordine unde ordinele de acordare a concediilor sunt înregistrate, calculele indemnizațiilor pentru concediu; documente de casă pentru achitarea indemnizației pentru concediu cu semnătura salariatului că a primit banii, fișa personală a salariatului.

Aici urmează a fi reiterat că, Guleaico Olga, este îndreptățită să solicite și încasarea sumei de 70 011,19 lei, cu titlu de penalitate pentru neachitarea compensației (conform art. 330 alin.2 Codul Muncii pentru perioada 24.08.2018-26.02.2021).

Drept urmare, decad argumentele recurentului precum că, Guleaico Olga, a beneficiat de concediu de odihnă anual în perioada vizată în prezenta acțiune.

Colegiul apreciază ca fiind justificat și raționamentul instanței de apel precum că, SRL „Marsalin Com”, nu a prezentat nici o probă ce ar confirma că obiecțiile sale corespund realității.

Pornind de la faptul că, instanța de apel a constatat temeinicia acțiunii înaintate de către Guleaico Olga, Colegiul reține că, instanța de apel justificat a pus pe seama SRL „Marsalin Com” cheltuielile de judecată suportate de reclamant.

Or, în virtutea art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar în temeiul art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Alte argumente invocate de recurent, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează pe circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța ierarhic inferioară, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Colegiul accentuează că, în cadrul judecării cauzei civile, instanța de apel a creat participanților la proces condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6§1 CEDO.

Curtea Europeană, cu referire la art. 6§1 CEDO, amintește că, potrivit jurisprudenței sale constante, hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează.

Implicit, instanța de recurs a punctat doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze, ceea ce este admisibil prin prisma jurisprudenței CtEDO (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

Coroborând circumstanțele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat și va menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art.442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Marsalin-Com”, avocatul Vitalie Țurcan.

Se menține decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Guleaico împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Marsalin-Com” cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit, încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Galina Stratulat